

บทบรรณาธิการ

คำถาม เข้าใจโดยสุจริตว่าที่ดินพิพาทเป็นของตนจึงตัดฟันต้นยางพาราในที่ดินที่ผู้อื่นเป็นผู้ปลูก ปรากฏภายหลังว่าตนมิใช่เจ้าของที่ดินพิพาท จะเป็นความผิดฐานทำให้เสียหายหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๔๒๓/๒๕๕๗ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ไม่ยื่นต้นเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่” และมาตรา ๑๔๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “เจ้าของทรัพย์ย่อมมีกรรมสิทธิ์ในส่วนควบของทรัพย์นั้น” ดังนั้น เจ้าของที่ดินพิพาทย่อมมีกรรมสิทธิ์ในต้นยางพาราซึ่งเป็นไม้นั้นที่ปลูกในที่ดินพิพาท

ตามคำฟ้องเป็นเรื่องที่ผู้เสียหายปลูกต้นยางพาราในที่ดินพิพาทจึงต้องบังคับตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๓๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๑๓๑๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติไว้เช่นเดียวกับบทบัญญัติมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง กล่าวคือ **ต้นยางพาราที่ปลูกในที่ดินพิพาทตกเป็นของเจ้าของที่ดินพิพาท มิใช่เจ้าของต้นยางพารา** ส่วนเจ้าของที่ดินจะต้องใช้ค่าแห่งที่ดินที่เพิ่มขึ้นแก่เจ้าของต้นยางพาราหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ต้องไปเรียกร้องกันในทางแพ่งอีกส่วนหนึ่งต่างหาก เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า **จำเลยทั้งสองเข้าใจโดยสุจริตว่าที่ดินพิพาทเป็นของตน** กรณีจึงเป็นเรื่องที่จำเลยทั้งสองสำคัญผิดในข้อเท็จจริง ซึ่งหากฟังได้ว่า จำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของที่ดินพิพาทจริง จำเลยทั้งสองก็ย่อมมีสิทธิที่จะทำให้เสียหายหรือทำลายต้นยางพาราซึ่งตกเป็นกรรมสิทธิ์ของตนแล้วได้โดยไม่เป็นความผิดฐานทำให้เสียหายตาม ป.อ. มาตรา ๓๕๘ **แม้จำเลยทั้งสองรู้ว่าผู้เสียหายเป็นผู้ปลูกต้นยางพาราและปรากฏภายหลังว่าจำเลยทั้งสองมิใช่เจ้าของที่ดินพิพาท** จำเลยทั้งสองก็ไม่มีผิด ทั้งนี้ ตาม ป.อ. มาตรา ๖๒

คำถาม หนี้ที่ประกันขาดอายุความแล้ว ผู้รับจำนองจะเรียกดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องบังคับจำนองได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๑๔๙/๒๕๕๗ ป.พ.พ. มาตรา ๗๔๕ บัญญัติว่า “ผู้รับจำนองจะบังคับจำนองแม้เมื่อหนี้ที่ประกันนั้นขาดอายุความแล้วก็ได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระในการจำนองเกินกว่าห้าปีไม่ได้” ซึ่งหมายความว่า ในกรณีที่หนี้ที่ประกันหรือหนี้ที่ประกันขาดอายุความแล้ว โจทก์ในฐานะผู้รับจำนองจะใช้สิทธิบังคับให้นำเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองมาชำระดอกเบี้ยที่ค้างย่อนหลังขึ้นไปเกินห้าปีไม่ได้เท่านั้น แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ห้ามโจทก์เรียกดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องบังคับจำนอง เพราะดอกเบี้ยภายหลังฟ้องนี้มี**ใช่ดอกเบี้ยที่ค้างชำระในการจำนอง** ดังนั้น โจทก์จึงมีสิทธิบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปได้

